

Durmuş Hocaoğlu

Müslümanlığın Paradoksu

Yeniçağ, “Analiz”., 01 Ocak 2007, Pazartesi., s.10
“Analiz” Sıra No: 486; 2007-001; Ocak-01

YENİÇAĞ

Bugün, Kurban bayramlarını harâretle tebrik ettiğim saygıdeğer okucularımın karşısına, bir kere daha, yazarlıkta zaman-zaman mürâcaat edilen bir teâmüle uyararak, yeni bir yazı yerine, hâlâ geçerliliğini koruduğunu ve tam da bu günlere iyi denk düştüğünü düşündüğüm eski bir yazımın birazcık kısaltılmış ve değiştirilmiş şekliyle çıkmak istiyorum [“Müslümanlığın Paradoksu: En Mükemmel Din Çok Geri İnsanların Elinde!”, *Aksiyon*, Yıl: 5, Sayı: 216, 23.01.1999]:

Müslüman olmaktan gurur duyan, dînini ciddiye alan bilinçli bir müslüman olarak İslâm aleminin vaziyetinden olağanüstü bir rahatsızlık ve ızdırap duymaktayım. Çünkü, öncelikle kabul edilmelidir ki, İslâm Dini (Numenal İslâm) değil ama Yaşanan (Fenomenal) İslâm(lar), veya Müslümanlık(lar), Batı'nın meydan okumasına cevap verememiş olduğu için, tarih çapında büyük bir medeniyet savaşını kaybetmiştir, mağlûptur ve her mağlûbiyet gibi onun da faturası çok ağırdır.

İslâm Dünyası (veya daha sahih bir tâbirle: Müslüman Dünya) yeterince bilinçli olmanın çok ötesindedir; “kritik” nedir habersizdir; her kazancını kendi hânesine, her kaybını başkasının hânesine fatura etmektedir.

Müslüman Dünya — söylemekten hazer ediyorum — fevkalhad câhildir, öyle ki, “Bilgi”ye, “Bizâtihi Bilgi”ye îtibâr etmemekte, hattâ ona ihtiyaç duymaz, bilgisiz bir hayatın da pekâlâ mümkün ve belki de dahası ve en dehşet vericisi, müreccah olduğunu düşünüyor gibi bir görünüme sahiptir.

Hemen-hemen bütün Müslüman ülkeler iktisâden geridir, bazıları fukaralığın en alt düzeyindedir. Bir kısmı zengindir; ama bunun da menbâi Tanrı vergisi Petrol'den başkası değildir; Batı'nın zenginliğinin arkasında emek, üretim, bilgi, zekâ, Matematik, Fizik, Kant, Gauss, Newton, Einstein ilh. yatarken, emek ve zekâ ürünü, üretim sonucu olmayan bu zenginlik ise dünkü deve çobanlarını mîde bulandıran görgüsüzce bir isrâfa sürüklemekten başka bir sonuç vermemektedir.

Hemen-hemen bütün Müslüman ülkeler, anti-demokratiktir ve zulüm idârelerinin pençesindedir. Müslümanlar, bu en güzel dinin mü'minleri, kendi ülkelerinde siyâsî erk konusunda söz sâhibi değildirler; hepsinin tepesinde şu veya bu şekilde despotlar, tiranlar, hanedanlar, oligarşiler bulunmakta ve insanlarını adetâ kendilerine secde ettirmektedirler. İslâm dünyasında Saddam tek değildi, bugün de değildir, neredeyse her müslüman ülkede birer özel Saddam veya Saddamlar vardır; öyle ki, İslâm dünyasındaki rejimin genel adının “Saddamokrasi” olarak patent altına alınması dahi kaabildir. Fakat belki de en vahîmi, Müslümanların kaahir ekseriyetinin bu hâli içlerinde meşrûlaştırmış

olmasıdır; bu, İslâm dünyasında “özgürlük bilinci”nin çok alt düzeylerde olmasından başka bir anlam taşımaz. Yâni şöyle de diyebiliriz: Müslümanların özgürlüksüzlüğü ‘hâriçte’ olmaktan ziyâde ‘dâhilde’, zihinlerin içinde başlamaktadır.

Bütün bunların netîcesi olarak, hemen-hemen bütün Müslüman ülkeler, siyâseten güdümlüdür ve hiçbirisinin — bölgesel entrikalar hâricinde — dünyada dikkate ve kaale alınması zarûrî olan, dünya çapında bir ağırlığı, îtibârı ve ciddiyeti yoktur.

Müslümanlar hiç düşünmemektedirler ki, diğer insanlar, İslâm dini hakkındaki hükümlerini, bütün komplekslerinden arınmış olarak, sâfi platonik hakîmâne bir hakikat araştırmacılığı ile tetkik ederek vermekte değildirler. Hayır! Dünya, “İslâm” hakkındaki hükmünü “bizlerden gördükleri” ile vermektedir. Yâni bizler nasıl bir manzara resmetmekte isek, diğer tâbirle Müslüman Dünya’nın müslümanlığı ne ise, Dünya onu görmekte, onu bilmekte ve gördüğü bu “Müslümanlık”ı asıl “İslâm” olarak algılamaktadır. Daha da açık bir ifâdeyle: Müslümanlar ne hâl üzere ise, dünyanın gözündeki “İslâm” da odur.

Hâlbuki, Müslümanlığın manzarası hiç de iç açıcı değildir. Müslümanlar, bütün dünyada çok kötü bir İslâm manzarası resmetmekte, çok kötü bir İslâm tanıtımı yapmaktadırlar. Müslüman Dünya, iyi bir hâl üzere bulunmamaktadır, o sebeple de İslâm’ı temsil etmeye tam olarak ehil değildir.

Hâsılı: Müslüman Dünya, İslâm’a yakışmamakta, O’na yazık etmektedir. Çünkü, dünyanın en mükemmel dini dünyanın en mükemmel insanların elinde bulunması îcap ederken — haydi en geri demeyelim ama — çok geri insanların elinde bulunmaktadır. Bu hâl, “Müslümanlığın Paradoksu”dur.

★ ★ ★

Bu mudur, adı güzel kendi güzel Muhammed’in — salât ve selâm O’na olsun — ümmeti!

★ ★ ★

Müslüman Dünya, kendisinden utanmıyorsa Allah’tan ve Resûlünden utanmalı, İslâm’a yakışmanın, ona lâyük olmanın yollarını keşfetmelidir.

